8 Poroka v Kani

Druga nedelja po prazniku treh kraljev

Janez 2,1-11

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina poskusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli -, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil za zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

To Janezovo poglavje se prične s poroko v Kani v Galileji, kjer Sem storil prvi javni čudež s tem, da Sem spremenil vodo v vino.

S tem dogodkom, ki se je zgodil v začetku Mojega poučevanja (čeprav s poukom še nisem nastopil), Sem hotel - predvsem s povezavo okoliščin pri tej poroki - obrniti pozornost mnogih na Mene, kajti v kratkem je bilo konec Mojega umaknjenega življenja.

Poroka je sicer dokaj pogosto izvajan obred in čeprav je v njej prikrito veliko duhovnega pomena, jo večina ljudi razume samo materialno in jo na takšen način tudi slavi.

Če bi bila to samo še ena takšna poroka, potem Me tam ne bi našli. Vendar Sem imel pred očmi mnogo večje stvari, ki morajo biti dosežene z ne tako pozornost vzbujajočimi dogodki. Judje naj bi namreč počasi postali pozorni na Moje bodoče učno in dejavno življenje.

Kar zadeva to dejanje in tudi vsa nadaljnja, je njegovo sedanjo duhovno ponovitev potrebno razumeti v večjem in globljem pomenu, ker bo sedaj postalo tudi časovno obdobje večje, kakor med kratkimi leti Mojega poučevanja in bivanja na vaši mračni zemlji. Tam Mi je bil dan samo kratek čas, da bi dosegel velike, večno trajajoče stvari. Sedaj, ko pa gre za bodočo popolnost duhovnega izobraževanja človeštva, priteka tok dogodkov počasneje, toda toliko bolj silno - premagujoč vse ovire, ki bi se postavile nasproti Mojim načrtom Mojega dokončnega Prihoda.

Da bi ponovno navezal pogovor na poroko v Kani, moram najprej povedati, kaj pravzaprav je poroka, kako se pri vas praznuje, in kako želim, da bi jo praznovali, da bi lahko pozneje spoznali njen duhovni pomen za vso človeštvo v tem, da ima zveza dveh ljudi globok ustrezen ali korespondenčen pomen za vso človeštvo.

Poroka je zaključek predhodnega dogovora dveh ljudi različnega spola, ki se medsebojno privlačita, ter sledita vzgibu njunih duš in ne nameravata med trajanjem njunega življenja nič več prekiniti to že pričeto duhovno povezavo, ter vedno bolj združena, skupno prenašati veselje in žalost. Potemtakem, ker sta enakega mišljenja, skleneta zakonsko zvezo, v kateri posamezna individualnost pravzaprav preneha, ampak ima prednost skupno življenje, življenje družine.

Takšna zveza dveh duš, ki sta našli druga drugo, in njuna trajajoča povezava, naj ne bi bila veljavna samo v tem kratkem zemeljskem življenju, temveč tudi v onstranskem, ker se oba z željo po enakem cilju, vedno bolj in bolj združujeta in na koncu - kot pravite - postaneta »eno srce in ena duša«.

Takšna povezava mora imeti za osnovo resnično duhovno in moralno ljubezen, da bi se na njej osnovalo družinsko življenje, katero pogojuje medsebojno spoštovanje. S tem, od Mene določenim naravnim Zakonom Druženja v Par, nisem določil samo skupno življenje dveh posameznikov, temveč sem hotel iz takšne ljubezni imeti tudi spočete sadove, ki naj bi naprej prenašali boljše lastnosti duše enega in drugega, ter jih še bolj oplemenitili.

Takšen je Moj Poročni Zakon, katerega sem položil v naravo, kot vzpodbudo za ploditev, ki je vzrok večne stopničaste lestvice od bitja do bitja, vse do Mene. To Sem hotel in kaj ste vi ljudje naredili iz

tega? Sejem s človeškim mesom in prodajanjem duš!

Ko Sem v Kani sprejel vabilo na poroko, zagotovo ni bila čutno-materialna stran, ki je odločila, da Sem sprejel to povabilo, temveč Sem hotel po eni strani ugoditi želji Moje telesne matere, po drugi pa že tam položiti temeljni kamen Mojemu velikemu duhovnemu kraljestvu. Da Sem spremenil vodo v vino, in da sta ženin in nevesta to vino spoznala za najboljšega, je v tem prav za današnje čase korespondenčen ali ustrezen duhovni pomen.

Glejte! Kar Sem vam povedal o zakonski zvezi dveh ljudi, to se mora zdaj zgoditi duhovno, na osnovi v Evangelijih položenega nauka ljubezni med različnimi ločinami Kristjanov. Tudi ti se morajo z ljubeznijo povezati v eno samo družino. Že se približujemo in vstopamo v duhovno sporazumevanje. Postopoma prihajamo do spoznanja do spoznanja o majhnih razlikah v pogledih in tolmačenjih večno nesprejemljivega Svetega Pisma, ki so povzročile razločevanje.

Z izmenjavo mnenj se že pričenjajo manjšati domnevne ovire, ki postajajo manjše in bodo nekoč izginile. V sedanjem času se bodo godila pogajanja, da bi se potem praznovalo združenje s poroko, za katero je že res skrajni čas.

Ko se bo ta združitev približala cilju, potem Bom tudi ponovno to vodo vere, ki so jo do sedaj pili vsi, spremenil v Moje duhovno vino ljubezni. In kot gospodar, bodo potem čakajoči vprašali: »Zakaj smo do sedaj pili slabo vino in najboljšega prihranili za konec?« - In odgovoril Bom: »Ker prej niste bili sposobni pravilno oceniti in spoštovati Mojega vina ljubezni in bi bila posledica samo zloraba! Sedaj pa, ko ste se do sitega napili slabega človeškega vina, sedaj, ko ste postali zmernejši v želji po pitju in lahko jasno razlikujete dobro od slabega, sedaj prihajam Sam in vam ne dajem nič novega, kar še ne bi poznali, temveč enako vino, katero ste pili že prej, samo ločeno od njegovih slabih sestavin, kot čisto Božjo pijačo, katero zaslužijo le tisti, ki čutnost in materialnost puščajo daleč za seboj, da spoznajo svojo duhovno naravo in hrepenijo samo po duhovni hrani in pijači.«

Tja žene vse početje ljudi. Vsi so siti slabega zvarka, ki jim je bil ponujen kakor Božja pijača. Slutijo, da obstaja nekaj boljšega, vsak verjame, da ima mogoče nekdo drug to, kar njemu samemu primanjkuje. Zaradi tega iskanja in postavljanj vprašanj padajo ovire verskega fanatizma ali gorečnosti in združitev bo mogoča, ko Bom Sam prišel in bo obstajala samo ena čreda in en pastir.

To je duhovni pomen poroke v Kani. Bodite dobro pozorni na te besede in usmerjajte vaše oči na verska gibanja in videli boste, kako se srečujejo enako misleči duhovi in se drug drugemu približujejo, da bi praznovali dan poroke, dan večne povezave, ko bodo vsi združeni hrepeneli po Meni, da bi zaslužili ime, katero sem prihranil za vse tiste, ki izvajajo Moj nauk in so si postavili za prvo temeljno načelo vsega Mojega duhovnega in materialnega stvarstva, da bi postali vredni duhovni otroci nebeškega Očeta. To si dobro zapomnite! Amen

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige